

# Miř

– Sami Biber · 16 řubat 2017

---

Herkesin yüreęinde bir aslan yatıyormuř.  
Benimkinde yatansa koskoca bir yılanmış.  
Bezirganlar arşıda alıyor, satıyormuş.  
Benim bütün sermayem bu pazarda talanmıř.

Ney diye üflediğim çobanın kavalıymış.  
Öęrendięim ne varsa dedemin mavalıymış.  
Ninemi hiç sormayın, babamla davalıymış.  
Emmi bilip sevdięim meęer senin halanmıř.

Daha küçük çocukken oturttular kilime.  
Kelepçeyi taktılar, dudağıma, dilime.  
řiir senin neyine, bak dediler bilime.  
arptım, böldüm, topladım, sıfır elde kalanmış.

Dediler ki insanın olmalı bir emeli.  
Bu dünyada her kiři emeęini yemeli.  
Adaletten hiç řařma odur mülkün temeli.  
Mahkeme-i Kbradan gayrısı hep yalanmış.

Kořtular bir dolaba, al sana iř dediler.  
Ben de varım dedikçe, seninki dř dediler.  
Bazen tekme attılar, bazen de ř dediler.  
Büyük dava sandığım sırtımdaki palanmış.

A kaldım, açık kaldım, döndüm sokak itine.  
Her gün gelen belalar bağlanmıştı rutine.  
Alkole meyl etmedim, dayandım nikotine.  
En sadık dost bildiğim hep ömrümü alanmış.

Yıllar yılı horlanıp köpek gibi itilmem,  
Kirli bir mendil gibi çöplüklere atılmam,  
Sırtımdan hanerlenip  kuruşa satılmam  
Bütün bunlar meęerse çok sinsi bir planmıř.

Geçti gitti bir ömür, dizde derman kalmadı.  
Baykuş öter hanemde, ocak, harman kalmadı.  
Kedim bile yok artık, Tekir, Sarman kalmadı  
Müsebbibi kim dersen, feşmekanmış, falanmış

Hayat denen bu çarkta bin bir renge büründüm.  
Ne fazla dışarıda, ne ortada göründüm.  
Yükseklere çıkmadım, hep altlarda süründüm  
Cürmüm neydi bilmedim, ip boynuma dolanmış

Sami der ki bakmadım ne endam ne biçime.  
Akıttım göz yaşımı hep içime içime.  
Bana kalan tek miras, dokunmayın hiç'ime  
Sır dediğim ne varsa tüm aleme ilanmış.